

Araştırma Makalesi / Research Article

Medyadaki Kadın Cinayetlerinin Dijital Platformlara Yansıması: Anıt Savaş Üzerine Bir İnceleme Abdurrahim UYANIK^{1*} | Özlem SEYMEN²**Reflection of Murders of Women in the Media on Digital Platforms: An Investigation on the Monuments Counter****ÖZET**

Bu çalışmanın amacı, kadın cinayetlerinin medyadaki yansımalarını ve bu olayları dijital platform olan anıt sayacın nasıl ele alındığını irdelemektir. Retrospektif olarak tasarlanan çalışma 01.01.2022 ile 01.09.2022 tarihleri arasında, 271 haber içerisinden 258 kadına yönelik şiddet haber örnekleme grubu ile tamamlanmıştır. Kadınların yaş ortalaması 37.1 ± 14.57 olup, %62'si evlidir. Kadınların %42.6'sı eşleri tarafından, %21.7'si aile üyeleri tarafından öldürüldüğü, %45.7'sinin tartışma sebebiyle öldürüldüğü; %51.9'unun ateşli silah ile öldürüldüğü; ölen kadınların %5.4'ünün ise korunma talebinin bulunduğu tespit edilmiştir. Faillerin yaş ortalaması 40.85 ± 14.37 olup %55.4'ü tutuklanmıştır. Vakaların %37.6'sı Marmara Bölgesi kaynaklı olduğu tespit edilmiştir. Medya, kadına yönelik şiddetin engellenmesinde önemli araçlardan biridir. Kadına yönelik şiddet ve cinayet haberlerini geniş bir kitleye ileterek toplumsal farkındalık oluşturabilir. Bu bağlamda medya, etik kurallara bağlı kalarak, kadın cinayeti haberlerini tarafsız ve derinlemesine ele almalı, toplumu bilinçlendirmeye ve değişim süreçlerini desteklemeye odaklanmalıdır. Medyada yer alan haberlerin kadın haklarını savunması, toplumsal farkındalık yaratması amacıyla eğitimler, bilinçlendirme faaliyetleri ve doğru haber yayıncılığının artması oldukça önemlidir.

Anahtar kelimeler: Dijital anıt, Hemşirelik, Kadın, Medya, Şiddet**ABSTRACT**

The aim of this study is to examine the reflections of femicides in the media and how these events are handled on the digital platform, the memorial counter. The retrospective study was completed between 01.01.2022 and 01.09.2022 with a sample group of 258 news on violence against women out of 271 news items. The average age of the women was 37.1 ± 14.57 and 62% of them were married. It was determined that 42.6% of the women were killed by their husbands, 21.7% were killed by family members, 45.7% were killed due to an argument, 51.9% were killed with a firearm and 5.4% of the deceased women had a protection request. The average age of the perpetrators was 40.85 ± 14.37 years and 55.4% of them were arrested. It was determined that 37.6% of the cases originated from Marmara Region. Media is one of the important tools in preventing violence against women. It can create social awareness by conveying the news of violence against women and murder to a wide audience. In this context, the media should handle femicide news impartially and in-depth, focus on raising public awareness and supporting change processes by adhering to ethical rules. In order for the news in the media to defend women's rights and raise social awareness, it is very important to increase trainings, awareness-raising activities and accurate news publishing.

Keywords: Digital monument, Nursing, Woman, Media, Violence

*Sorumlu yazar: abdurrahim.uyanik@gop.edu.tr (A. UYANIK).

¹ Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Erbaa Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu- Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü

² Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Erbaa Sağlık Bilimleri Fakültesi- Hemşirelik Bölümü

*Bu çalışma Union Of Thrace Universities V. International Health Sciences Congress 2022, Balıkesir/ Türkiye sözel sunum olarak sunulmuştur.

GİRİŞ

Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) şiddeti “kendisine, bir başka kişiye, herhangi bir gruba ya da topluma karşı gücün, gerçek ve tehdit yoluyla fiziksel ya da psikolojik zarara, gelişme engeline ya da ölüme sebebiyet vermesine yol açacak şekilde kasıtlı bir biçimde kullanılması” olarak tanımlanmaktadır (WHO, 2020). Kadına yönelik şiddet ise tehdit ve ölümleri de içeren, kamusal veya özel alanda fiziksel, cinsel veya zihinsel zarar veya ıstırapla sonuçlanan veya sonuçlanabilecek cinsiyete dayalı her türlü eylem ya da davranış olarak tanımlanmaktadır. Şiddetten kaynaklanan sağlık sorunları yaralanmalar, ruhsal hastalıklar, fiziksel rahatsızlıklar, istenmeyen gebelik riski ve cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlar şeklinde kendini göstermektedir (Dos Santos et al., 2023).

Coğrafi anlamda sınır tanımayan, ekonomik anlamda gelişmişlik ve eğitim düzeyine bakılmaksızın tüm dünya ülkelerinde görülebilen şiddet, meydana gelme ve uygulanışı açısından uluslararası bir özellik taşımaktadır (Başar & Demirci, 2016). Oldukça karmaşık bir yapıya sahip olan şiddetin farklı biçimleri vardır. Bunlar; cinsel, fiziksel, psikolojik ve ekonomik olarak sınıflandırılıyor olsa da yoksunluk ve ihmal de şiddetin farklı boyutlarını oluşturmaktadır (Uluocak, Gökulu, Bilir, Etizer Karacık, & Özbay, 2014). Kadınlar ve çocuklar, şiddetin en fazla maruz kaldığı gruplar arasında birinci sıradadır (Akkaş, Zeki, & Erzincan, 2016). DSÖ, dünya genelinde kadınların %30'undan fazlasının fiziksel ya da cinsel partner şiddetine maruz kaldığını ve kadın cinayetlerinin %38'inin birlikte olduğu erkekler tarafından işlendiği tahmin etmektedir (Ellsberg et al., 2015; WHO, 2013).

Her yıl yaklaşık olarak iki milyon kadın, yakın partneri tarafından yaralanmakta ve kadınların %84'ü eşi tarafından şiddet mağduru olmaktadır (Semahegn & Mengistie, 2015). Ülkemizde Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü tarafından yapılan Türkiye’de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması (2015) sonuçlarına göre, kadınların %36'sının yaşamının herhangi bir döneminde eşi veya birlikte olduğu erkeklerin fiziksel şiddetine, %44'ünün psikolojik

şiddete, %12'sinin cinsel şiddete ve %30'unun ise ekonomik şiddete maruz kaldığını göstermektedir.

Şiddet gören kadınların gidecek yerinin olmaması, şiddete maruziyeti devam ettiren sebeplerden biridir. Hâlbuki kadının haklarını bilmesi, başvuru yapabileceği birimleri öğrenmesi ve sığınma yerleri hakkında bilgi düzeyinin artırılması, kadının şiddete sessiz kalmasını veya boyun eğmesini engelleyecektir (Taşdemir Afşar, 2018). Bu noktada şiddet gören ve şiddet görme olasılığı olan kadınlar, çocuklar, aile üyeleri ve takip mağduru olan bireyler; Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlükleri’ne, Şiddet Önleme ve İzleme Merkezleri’ne, Alo 183 Aile, Kadın, Çocuk, Yaşlı ve Engelli Sosyal Destek Hattı’na, Cumhuriyet Başsavcılıklarına, Aile Mahkemesi Hâkimlikleri’ne, Polis Merkezleri’ne, Jandarma Karakollarına, Sağlık Kuruluşlarına, Belediyelerin Kadın Danışma Merkezleri’ne, Baroların Kadın Danışma Merkezleri ve Adli Yardım Kurumları’na ve Kadın Sivil Toplum Kuruluşlarına başvurabilmektedirler (Tekdere & Polat, 2022; Toprak Ergöner, Biçen, & Ersoy, 2020).

Kadına karşı şiddetin ortadan kaldırılmasına yönelik çalışmalar dünyada ve ülkemizde değişik yöntem ve boyutlarda sürdürülmektedir. Ülkemizde şiddet gören ve görme ihtimali olan kişilerin korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla *6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun* 20 Mart 2012’de yürürlüğe girmiştir. Tüm şiddet türlerini kapsayacak şekilde “şiddet”, “ev içi şiddet” ve “kadına yönelik şiddet” kavramları tanımlanmış, şiddeti önlemeye yönelik usul ve esaslar düzenlenmiştir (Yüksel Kaptanoğlu et al., 2015). Dünya Sağlık Örgütü kadına yönelik artan şiddet olaylarının görülmesinin ardından bu duruma dikkat çeken ve sağlık sistemlerine yönelik öneriler içeren bir rapor yayınlamıştır (WHO, 2020). Avrupa Konseyi de özellikle pandemi sırasında pek çok ülkede şiddet vakalarının endişe verici bir şekilde artış gösterdiğini bildirmiş, İstanbul Sözleşmesi’nin uygulanmasına yönelik önerilerde bulunmuştur (Council of Europe, 2014).

Kadına yönelik şiddet olgusunun tanımlanması, tedavisi, desteklenmesi ve rehabilitasyonunun yanı sıra toplumda şiddetin azaltılması ve şiddetsiz bir kültürün

oluşturulmasında sağlık çalışanlarına, özellikle de toplumla sürekli iletişim halinde olan hemşirelere koruma ve erken müdahaleyi içeren önemli görevler düşmektedir. Temel amacı sağlığı korumak olan hemşireler, aile içi şiddet mağdurunu tanıma, suçluluk hissetmeden sorununu ifade etmesi için cesaretlendirme, mahremiyetini ve güvenliğini sağlama, uygun verileri toplama, gerektiğinde diğer profesyonellere yönlendirme ve destek sistemleri konusunda rehberlik etme görevlerini yerine getirmelidir (Güler & Erbil, 2022; Patrick & Jackson, 2022; Sen & Bolsoy, 2017).

Toplumsal şiddetin sosyal medya ve internet üzerinden yayılması, bireylerin algısında önemli bir deformasyona neden olmakta ve bu durumu meşrulaştırarak toplumsal yapı üzerinde ciddi etkiler doğurmaktadır. Televizyon kanalları, internet haber siteleri ve sosyal medyada kadına veya çocuğa yönelik şiddet haberlerinin sunumu, şiddetin meşrulaştırılmasına sebep olabilmektedir. Medya tarafından yansıtılan şiddet ve bu olayların olumsuzluğunun vurgulanması, toplum ve bireyler için ciddi bir sorun olarak kabul edilmeli ve ortadan kaldırılması için yapılacak düzeltme ve iyileştirme önlemleri ele alınmalıdır (Aras & Korkmaz, 2018).

Sosyal platformlardan birisi olan Anıt Savaş, 2008 yılından günümüze kadar işlenmiş olan kadın cinayetlerinde ölen kadınlara ilişkin bilgi veren dijital bir arşiv niteliği taşımaktadır. Türkiye’de kadına yönelik şiddetten ölen kadınların 2013 yılından bu güne kadar anitsayac.com adresi üzerinde yayımlanmaktadır. Türkiye’de gazete haberlerine konu olan kadın cinayetlerinin sayısı, bu olaylara ilişkin gazete haberlerine ulaşmak için öncü kaynaklardan birisi haline gelmiştir. Anıt savaş; kadınların nerede, ne zaman, kim tarafından, nasıl öldürüldüğünü, öldürülen kişinin reşit olup olmadığını, faile ne olduğunu ve bu cinayete yönelik yerel medyaya yansıyan haberleri içermektedir (Anıt, 2023).

Bu bilgiler doğrultusunda bu çalışmanın amacı, kadın cinayetlerinin medyadaki yansımalarını ve bu olayları dijital platform olan anıt savaşın nasıl ele alındığını irdelemektir.

Araştırma soruları:

1. Dijital anıt verilerine göre kadın cinayetlerinde kadınların öldürülme nedenleri ne idi?
2. Dijital anıt verilerine göre kadın cinayetlerinde şiddet uygulayanlar ile yakınlık derecesi ne idi?
3. Dijital anıt verilerine göre kadın cinayetlerinin bölgelere göre dağılımı nasıl idi?

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırmanın Türü

Araştırma anıt savaş sitesinde yayınlanan kadına yönelik şiddet haberlerini incelemek için retrospektif olarak, tanımlayıcı tipte yapılmıştır.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Bu çalışma, 01.01.2022 ile 01.09.2022 tarihleri arasında, belirlenen tarih aralığındaki haberlerden seçilen ve kadına yönelik şiddet ve cinayet konularını içeren 271 haberi inceleyerek 258 kişiyle tamamlanmıştır.

Veri Toplama Araçları

Çalışma verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan, şiddet gören kadınların sosyodemografik özelliklerini içeren 11 sorudan (kadının yaşı, eğitimi, medeni durumu, mesleği, şiddeti uygulayan ile yakınlık derecesi; kadınların öldürülme nedenleri, öldürülme şekilleri ve korunma taleplerinin varlığı; maktulün adli durumu ve yaşı; kayıtların bölgeye göre dağılımı) oluşan veri çekme formu aracılığı ile toplanmıştır.

Verilerin Toplanması

Veriler, hazırlanan veri toplama formu aracılığı ile anıt savaş internet adresinden toplanmıştır.

Araştırmanın Etik Yönü

Bu çalışmada ikincil veriler kullanıldığı için etik kurul onayı alınmamıştır.

Verilerin Değerlendirilmesi

Çalışmada elde edilen veriler, Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 25,0 paket programı kullanılarak tanımlayıcı istatistiksel yöntemlerle (sayı, yüzde gibi) analiz edilmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Şiddete Uğrayan Kadın, Maktulün Yaş Ortalamaları

Dijital anıt verilerine göre şiddete uğrayan kadınların yaş ortalamaları 37.1 ± 14.57 iken, maktullerin yaş ortalaması 40.85 ± 14.37 olarak saptanmıştır (Tablo 1).

Tablo 1. Şiddete Uğrayan Kadın, Maktulün Yaş Ortalamaları

Özellikler	Yaş ortalaması
Şiddete uğrayan kadınlar	37.1 ± 14.57
Maktul	40.85 ± 14.37

Tablo 2. Şiddete Uğrayan Kadınların Sosyo-Demografik Özellikleri ve Şiddet Uygulayan Kişiyle Yakınlık Derecesi

Çalışmaya dâhil edilen kadınların %93.4'ünün eğitim düzeyi, %90.3'ünün mesleki durumu belirtilmemiş olup, %62.0'nın evli olduğu saptanmıştır. Şiddeti uygulayanlar arasında ilk sırada eş (%42.6) ve aile üyeleri (%21.7) yer almaktadır. Marmara Bölgesi (%37.6) şiddet haberlerinin en fazla kaydedildiği ilk bölge olurken, Ege Bölgesi (%18.2) ise ikinci sırada yer almaktadır (Tablo 2).

Tablo 2. Şiddete Uğrayan Kadınların Sosyo-Demografik Özellikleri ve Şiddet Uygulayan Kişiyle Yakınlık Derecesi

Özellikler	N= 258	%
Eğitim durumu		
Ortaokul	1	0.3
Lise	4	1.6
Ön lisans	1	0.4
Lisans	10	3.9
Lisansüstü	1	0.4
Belirtilmemiş	241	93.4
Mesleki durum		
Çalışmıyor	12	4.6
İşçi	4	1.6
Serbest meslek	2	0.8
Memur	7	2.7
Belirtilmemiş	233	90.3
Medeni hal		
Evli	160	62.0
Bekâr	83	32.2
Boşanmış	15	5.8
Şiddet uygulayanlarla yakınlık derecesi		
Eşi	110	42.6
Eski eşi	18	7.0
Sevgilisi	13	5.0
Arkadaşı	3	1.2
Komşu	1	0.4
Aile üyeleri	56	21.7
Yabancı	7	2.7
Nişanlısı	5	1.9
Belirtilmemiş	45	17.5
Kayıtların bölgelere göre dağılımı		
Karadeniz	23	8.9
İç Anadolu	26	10.0
Doğu Anadolu	20	7.8
Güneydoğu Anadolu	18	7.0
Marmara	97	37.6
Akdeniz	27	10.5
Ege	47	18.2

Tablo 3. Kadınların Öldürülme Nedenleri ve Maktulün Adli Durumu

Ülkemizde kadına uygulanan şiddeti ele alan dijital anıt verileri kapsamındaki haberlere göre kadınların öldürülme nedenleri arasında "tartışma" (%45.8) ilk sırada yer alırken araç olarak en fazla "ateşli silah" (%51.9) ve "kesici alet" (%21.7) kullanılmıştır.

Maktullerin adli durumlarına bakıldığında ise yarıdan fazlasının tutuklandığı (%55.4), %18.2'sinin intihar

ettiği ve %12.1'nin aranmakta olduğu kayıtlara geçmiştir (Tablo 3).

Tablo 3. Kadınların Öldürülme Nedenleri ve Maktulün Adli Durumu

Özellikler	N=258	%
Kadınların öldürülme nedenleri		
Boşanma	25	9.7
Tartışma	118	45.8
Kıskançlık	22	8.5
Belirtilmemiş	93	36.0
Öldürülme şekli		
Darp	12	4.7
Kesici Alet	56	21.7
Ateşli Silah	134	51.9
Boğarak	20	7.8
Yakma	1	0.4
Uyuşturucu	2	0.8
İtme/ Düşürme	17	6.5
Belirtilmemiş	16	6.2
Kadınların korunma talebi		
Var	14	5.4
Yok	244	94.6
Maktul adli durumu		
Tutuklu	143	55.4
Aranıyor	31	12.1
İntihar	47	18.2
Belirtilmemiş	37	14.3

TARTIŞMA

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu verilerine göre, 2023 yılında 315 kadın cinayeti ve 248 şüpheli kadın ölümü kaydedilmiştir (Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu, 2024). Ülkemizde gerçekleştirilen araştırmalara göre, kadın cinayetlerinde en yüksek risk grubu genellikle 20-34 yaş

aralığındaki kadınlardır (Çilingiroğlu & Erbaydar, 2016; Karbeyaz, Akkaya, & Balci, 2013; Tütüncüler, Özer, Karagöz, & Beyaztaş, 2015). Öldürülen kadınların ve fail erkeklerin çoğunluğu evli, imam nikâhlı ya da boşanmış durumda oldukları tespit edilmiştir (Kadın Dayanışma Vakfı, 2018). Çalışma verilerimiz doğrultusunda ise kadınların yaş ortalamasının 37.1 ± 14.57 , maktullerin yaş ortalaması ise 40.85 ± 14.37 olduğu, çoğunluğunun evli olduğu tespit edilmiştir (Tablo 1 ve 2).

Türkiye genelinde incelenen 1091 cinayet vakasında bölgesel dağılımları Marmara Bölgesi 212 cinayet vakası ve Ege Bölgesi 209 cinayet vakası ile ilk sıralarda yer almaktadır. Fakat doğum yeri temel alındığında failerin çoğunluğu Güneydoğu Anadolu Bölgesi ve Doğu Anadolu Bölgesi'nden olduğu belirlenmiştir (Hamzaoğlu & Konuralp, 2019). Çalışma sonucumuzda literatür ile paralellik göstermektedir (Tablo 2).

Ele alınan dijital anıt verilerine göre kadınlar eş ve aile üyeleri tarafından şiddete maruz kaldıkları Tablo 2' de gösterilmektedir. Kıyıcı (2019) Polis Akademisi Raporuna göre maktul yakınlık derecesine bakıldığında failin %63.5 eş/duygusal partner, %32 akraba, %1.7 komşu olduğu tespit edilmiştir. Semahegn ve Mengistie (2015) çalışmasına göre kadınların yarısından fazlasının evlerinde eşleri veya birlikte yaşadıkları erkekler tarafından aile içi şiddete maruz kaldıkları sonucuna varmışlardır (Semahegn & Mengistie, 2015). Yapılan başka bir çalışmada ise 2021'de kaydedilen tahmini toplam 81.100 kadın cinayet kurbanının yaklaşık %56'sının kendi aile üyelerinden birisi tarafından öldürüldüğü tespit edilmiştir (Me, Yee, & Mingeirou, 2022).

Yapılan çalışmalar kadın cinayetlerinin risk faktörleri arasında işsizlik, silah sahipliği, silahla öldürme tehdidi, partneri cinsel ilişkiye zorlamak, uyuşturucu madde kullanımı ve akıl sağlığı problemlerinin yer aldığını belirtmektedir (Campbell et al., 2017; Campbell, Glass, Sharps, Laughon, & Bloom, 2007; Erden & Akdur, 2018). Şiddeti uygulama aracı olarak ateşli silahlar en sık karşılaşılan aletler arasındadır (Erden & Akdur, 2018; Toprak & Ersoy, 2017). Şiddeti içeren ölümlerin %60'ında ateşli silah kullanıldığı; bireysel silahlanma oranlarının artması ile birlikte şiddet olaylarında ve

ölümle sonuçlanan vakaların sayısında artış görülmektedir (Duquet & Alstein, 2015). Kadınların öldürülme sebepleri arasında ilk olarak “tartışma” olduğu, European Institute for Gender Equality (EIGE) (2021) raporunda ise “kıskançlık, sahiplenme ve boşanma” sebebiyle kadınların öldürüldüğü bilgisi kayıtlara geçmiştir (Eige, 2021). Femicide Census (2020) raporuna göre kadın cinayetlerinde kullanılan metotlar arasında “kesici alet” ilk sırada yer alırken ardından “boğma/ boğulma” olduğu görülmektedir (Femicide Census, 2020). Çalışmamız doğrultusunda kadınlar sırası ile ateşli silah, kesici alet ve boğma yöntemleri kullanılarak öldürülmekte bu da literatür ile benzerlik göstermektedir (Tablo 3).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Ülkemizde ve dünyada kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri her geçen gün artmaktadır. Bazı durumlarda medyanın kadına yönelik şiddet ve cinayet olaylarını yüzeysel veya stereotipik bir şekilde ele alması, cinsiyet eşitsizliğini pekiştirebilmekte ve sorunun kök nedenlerini anlama konusundaki çabaları zorlaştırabilmektedir. Bu sebeple, politika yapıcılara, program planlayıcılara ve diğer ilgili organlara (sivil toplum kuruluşları gibi) kadına yönelik şiddeti önlemek ve kontrol etmek amaçlı uygun strateji ve yasal düzenlemelerin yapılması önerilmektedir. Ayrıca aile içi şiddetle ilgili programların sağlık profesyonelleri ile bütünleştirilmesi, hemşirelerin konu ile farkındalıklarının artırılması, eğitim programlarının düzenlenmesi, yasal süreç hakkında bilgilendirmelerin yapılması, etkili ve terapötik iletişim tekniklerinin öğretilmesi gerekmektedir. Son olarak dijital anıt gibi sosyal içerikli sitelerde kadın cinayetleri ve şiddet vakalarının sıfırlanmasını temenni etmekteyiz.

Etik Kurul Onayı

Bu çalışmada ikincil veriler kullanıldığı için etik kurul onayı alınmamıştır.

Çıkar Çatışma Beyanı

Yazarlar arasında herhangi bir çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Finansal Destek Beyanı

Çalışmanın finansal desteği bulunmamaktadır.

Yazar Katkıları: Fikir/Kavram: A.U., Ö.S.; Tasarım: A.U., Ö.S.; Denetleme/Danışmanlık: A.U., Ö.S.; Analiz ve/veya Yorum: A.U., Ö.S.; Kaynak Taraması: A.U., Ö.S.; Makalenin Yazımı: A.U., Ö.S.; Eleştirel İnceleme: A.U.

KAYNAKLAR

- Akkaş, İ., Zeki, D., & Erzincan, U. (2016). Kadına Yönelik Şiddet Violence Against Women. *Z. Uyanık / / Nevşehir Hacı Bektaş Veli University Journal of ISS*, 6(1), 32–42.
- Anıt, D. (2023). Dijital anıt. Retrieved from https://tr.wikipedia.org/wiki/Anıt_Sayaç
- Aras, G., & Korkmaz, M. (2018). Türkiye’de Kadına Yönelik Şiddetin İnternet ve Medya Yansıması. In Ü. Sevil & A. Gürkan (Eds.), *Her Alanda Kadın Olmak* (1. Baskı, pp. 425–447). Ankara Nobel Tıp Kitapevi.
- Başar, F., & Demirci, N. (2016). Toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve şiddet. *Kadın Sağlığı Hemşireliği Dergisi*, 2(1), 41–52. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/kashed/issue/22285/239034>
- Campbell, J. C., Glass, N., Sharps, P. W., Laughon, K., & Bloom, T. (2007). Intimate partner homicide: Review and implications of research and policy. *Trauma, Violence, and Abuse*, 8(3), 246–269. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/1524838007303505>
- Campbell, J. C., Webster, D., Koziol-McLain, J., Block, C., Campbell, D., Curry, M. A., ... Laughon, K. (2017). Risk factors for femicide in abusive relationships: Results from a multisite case control study. *Domestic Violence: The Five Big*

Questions, 93(7), 135–143. Retrieved from <https://doi.org/10.4324/9781315264905-9>

Çilingiroğlu, N., & Erbaydar, N. P. (2016). 390 Intimate partner violence: Turkey's femicide problem. *Injury Prevention*, 22(Suppl 2), A143.1-A143. Retrieved from <https://doi.org/10.1136/injuryprev-2016-042156.390>

Council of Europe. (2014). The Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence (Istanbul Convention). Retrieved from <https://www.coe.int/en/web/gender-matters/council-of-europe-convention-on-preventing-and-combating-violence-against-women-and-domestic-violence>

Dos Santos, L. D. N., de Oliveira, J. F., Rodrigues, A. S., de Oliveira, M. M., Oliveira, D. S., de Jesus, M. E. F., & Do Nascimento, D. F. B. (2023). Violence against women in the media during the Covid-19 pandemic. *Revista Gaucha de Enfermagem*, 44, 1–16. Retrieved from <https://doi.org/10.1590/1983-1447.2023.20220249.en>

Duquet, N., & Alstein, M. Van. (2015). Firearms and Violent Deaths in Europe: An Exploratory Analysis of the Linkages Between Gun Ownership, Firearms Legislation and Violent Death, (June), 1–79.

Eige. (2021). *Defining and identifying femicide: a literature review*. Retrieved from <https://doi.org/10.2839/861004>

Ellsberg, M., Arango, D. J., Morton, M., Gennari, F., Kiplesund, S., Contreras, M., & Watts, C. (2015). Prevention of violence against women and girls: What does the evidence say? *The Lancet*, 385(9977), 1555–1566. Retrieved from [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(14\)61703-7](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(14)61703-7)

Erden, G., & Akdur, S. (2018). Türkiye’de kadına yönelik aile içi şiddet ve kadın cinayetleri. *Klinik Psikoloji Dergisi*, 2(3). Retrieved from <https://doi.org/10.31828/kpd2602443808092018m000003>

Femicide Census. (2020). Femicide Census 2020, 1–33.

Güler, E., & Erbil, N. (2022). Kadına yönelik şiddet, cinsel şiddet ve hemşirenin sorumlulukları. *Androloji Bülteni*, 204–213. Retrieved from <https://doi.org/10.24898/tandro.2022.38159>

Hamzaoğlu, M., & Konuralp, E. (2019). Türkiye’de Kadına Karşı Şiddetin Sembolik ve Doğrudan Biçimleri: Namus Olgusu ve Namus Cinayetleri. *The Bulletin of Legal Medicine*, 24(3), 226–235. Retrieved from <https://doi.org/10.17986/blm.2019356619>

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu. (2024). Kadın Cinayetlerini Durduracağız. Retrieved from <https://kadincinayetleriniidurduracagiz.net/veriler/3088/2023-yillik-veri-raporu>

Kadın Dayanışma Vakfı. (2018). Kadına yönelik şiddet nedir? Retrieved from <https://www.kadindayanismavakfi.org.tr/>

Karbeyaz, K., Akkaya, H., & Balci, Y. (2013). An analysis of the murder of women in a 10-year period in Eskişehir Province located in western Anatolia in Turkey. *Journal of Forensic and Legal Medicine*, 20(6), 736–739. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.jflm.2013.04.007>

Me, A., Yee, S., & Mingeirou, K. (2022). Gender-Related Killings of Women and Girls.

Patrick, L., & Jackson, L. (2022). The role of nurses in recognising and responding to violence against women. *Journal of Clinical Nursing*, 31(7–8), E8–E10. Retrieved from <https://doi.org/10.1111/jocn.16147>

Semahegn, A., & Mengistie, B. (2015). Domestic violence against women and associated factors in Ethiopia; Systematic review. *Reproductive Health*, 12(1). Retrieved from <https://doi.org/10.1186/s12978-015-0072-1>

Sen, S., & Bolsoy, N. (2017). Violence against women: Prevalence and risk factors in Turkish sample. *BMC Women’s Health*, 17(1), 1–9. Retrieved from <https://doi.org/10.1186/s12905-017-0454-3>

Taşdemir Afşar, S. (2018). Sığınmaevinde Kalan Kadınlara Sunulan Hizmetler ve Kadınların Sığınmaevi Sonrası Yaşam Planları. *Toplum ve*

Sosyal Hizmet, 190–225.

Tekdere, M., & Polat, T. (2022). Kadına Şiddetle Mücadelede Kadın Konukevi Hizmeti ve Belediyeler. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11(2), 683–701. Retrieved from <https://doi.org/10.33206/mjss.923394>

Toprak Ergönen, A., Biçen, E., & Ersoy, G. (2020). COVID-19 Salgınında Ev İçi Şiddet. *The Bulletin of Legal Medicine*, 25(Sp), 48–57. Retrieved from <https://doi.org/10.17986/blm.2020.v25i.1408>

Toprak, S., & Ersoy, G. (2017). Femicide in Turkey between 2000 and 2010. *PLoS ONE*, 12(8), 1–16. Retrieved from <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0182409>

Tütüncüler, A., Özer, E., Karagöz, Y. M., & Beyaztaş, F. Y. (2015). Evaluation of femicide cases committed between the years 1996-2005 in Antalya. *Omega (United States)*, 71(2), 198–210. Retrieved from <https://doi.org/10.1177/0030222815570600>

Uluocak, Ş., Gökulu, G., Bilir, O., Etizer Karacık, N., & Özbay, D. (2014). Toplumsal cinsiyet eşitsizliği ve kadına yönelik şiddet: Çanakkale örneği ve Çanakkale’de kadın hakları konusundaki sosyal hizmet çalışmalarının kısa tarihçesi, 1–238.

World Health Organization (WHO). (2013). Global and regional estimates of violence against women prevalence and health effects of intimate partner violence and non-partner sexual violence Geneva. Retrieved from https://iris.who.int/bitstream/handle/10665/85239/9789241564625_eng.pdf?sequence=1

World Health Organization (WHO). (2020). World report on violence and health. Retrieved from <https://www.who.int/publications/i/item/9241545615>

Yüksel Kaptanoğlu, İ., Çavlin, A., Akadlı Ergöçmen, B., Tarım, A., Koç, İ., Çağlar, A., ... Abbasoğlu Özgören, A. (2015). Türkiye’de Kadına Yönelik şiddet araştırması. *TC Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı*, 1–547.